JEZUS KEERT TERUG
23/24 SEPTEMBER
2025

Joshua Mlakela

JEZUS KEERT TERUG 23/24 SEPTEMBER 2025

ALLEEN CONCEPTVERTALING

Eerst gepubliceerd op 6 juli 2025 in het originele Engels door Truth Limited

Een gratis versie van deze publicatie kan worden gedownload van het Internet Archive.

De inhoud van deze boodschap is theoretisch zo wereldschokkend en universeel dat geëist wordt dat dit e-boekje vrij vertaald wordt, zonder auteursrechtelijke overwegingen, in elke taal of dialect en eveneens vrij verspreid wordt, waar ook ter wereld.

NOOT VAN DE UITGEVER

Jezus Christus keert terug om de christelijke kerk weg te nemen op 23 of 24 september van de Gregoriaanse kalender. Deze twee data komen overeen met het Feest van de Bazuinen in Israël en met het begin van het Joodse religieuze Nieuwjaar (Rosj Hasjana) in het jaar 5786. In kerkelijke taal is dit de langverwachte Opname van de kerk, en wordt vergeleken met het geestelijke huwelijk tussen Jezus en de kerk als zijn maagdelijke "Bruid" Het zal in een oogwenk gebeuren, in alle tijdzones van de wereld, en ongetwijfeld zullen degenen in het internationale ruimtestation ISS daar geen uitzondering op maken. Miljoenen mensen zullen naar verwachting spoorloos verdwijnen, hun verfrommelde kleren achterlatend – en de rest van de wereld in een zeven jaar durende Grote Verdrukking storten, die zal eindigen met de tweede wederkomst van Jezus. Deze keer zal Hij dat openlijk doen op 15 september 2032, op de Joodse Grote Verzoendag (Jom Kippoer), om vanuit Jeruzalem over de hele aarde te regeren als Koning der koningen en Heer der heren.

Dat is het getuigenis van Joshua Mhlakela uit Johannesburg, hier voor hem opgeschreven door een voormalig christelijk krantenverslaggever. Het is gebaseerd op de twee YouTube-podcasts met Broeder Joshua – God's Voice Daily en Centwinz, uitgezonden in juni 2025. Sindsdien is zijn getuigenis versterkt door dat van een mede-Zuid-Afrikaan, een zuster in Christus, die vandaag getuigde dat Jezus haar een schriftelijke verklaring had gedicteerd waarin Hij bevestigde dat Hij ZAL terugkeren tijdens het komende Feest der Bazuinen. Maran Atha!

Mijn naam is Joshua Mhlakela. Ik woon in Johannesburg, maar kom uit Kaapstad. Ik geloof in Jezus en vandaag ben ik er klaar voor om te zeggen wat Hij mij gezonden heeft om aan de wereld te vertellen. Ik ben geen apostel, dominee of bisschop – gewoon een eenvoudige wedergeboren, door bloed gewassen gelovige in Jezus. Ik wandel al een aantal jaren met de Heer. Dus ik kan zeggen dat ik Hem persoonlijk ken. Ik wil iedereen graag vertellen dat de Opname nabij is. Zelfs als je er nog niet klaar voor bent – hij is er klaar voor jou.

Voordat ik in 1982 geboren werd, had mijn vader een droom waarin hem werd verteld dat hij me Joshua moest noemen. Dit was lang voordat er technologie beschikbaar was om het geslacht van een ongeboren kind te bepalen. Vanwege complicaties bij de geboorte waarschuwde de arts mijn ouders echter dat ik dood of gewond ter wereld zou komen. Toen ik uiteindelijk zonder problemen ter wereld kwam, verklaarde die arts me een wonderkind.

Op dezelfde dag dat ik geboren werd, lag mijn moeder met mij op haar buik te rusten toen ze een spirituele kracht voelde die haar wilde wurgen. Terwijl ze zich tegen deze kracht verzette, stond ze op het punt zich om te draaien, vergetend dat ik op haar buik lag. Als ze zich had omgedraaid, zou ik op de grond zijn gevallen en mezelf hebben verwond, misschien wel fataal. Maar toen herinnerde God haar aan mijn aanwezigheid, dus klampte ze zich stevig aan me vast, en die geest verdween.

Toen ik ongeveer vier of vijf was, werd ik ongeveer een maand lang ontvoerd door iemand die mijn familie kende. Wonder boven wonder tipte een Indiaan de politie, en zij en mijn ouders kwamen me redden. Ik heb herinneringen aan die tijd – gewoon op de stoep zitten van een plek die ik niet kende, de hele dag huilend.

Toen ik een tiener was van 16 of 17, worstelde ik met suïcidale gedachten. Ik wilde zo graag een einde aan mijn leven maken, en de vijand bood me de gelegenheid om dat te doen. Ik herinner me die ene keer dat ik probeerde een einde aan mijn leven te maken, maar net toen ik op het punt stond het te doen, hield God me tegen.

De dood achtervolgde me dus al vanaf mijn geboorte. Het is een bekend gezegde dat iedereen zal sterven, maar volgens de Bijbel is er een groep mensen die de dood nooit zal zien. In 1 Korintiërs 15:51-52 zegt Paulus: "Wij zullen niet allen ontslapen." Met andere woorden, we zullen niet allen sterven, maar in een oogwenk, in een oogwenk, zullen we allemaal veranderd worden. We zullen van het sterfelijke naar het onsterfelijke getransformeerd worden. God zal ons nieuwe lichamen geven waardoor we nooit zullen sterven. Dus ik denk dat de geest van de dood me achtervolgde, omdat Satan zich er misschien toen al van bewust was dat mijn toekomstige roeping in het leven zou zijn om iedereen te vertellen dat er een groep mensen in de toekomst is die God zou selecteren om de dood niet te zien. De dood is dus mijn vijand, en de dood is de vijand van God.

Amos 3:7 zegt: "De Heer doet niets zonder zijn plan te openbaren aan zijn dienaren, de profeten." Ik ben geen profeet, maar ik ben een dienaar van de Heer. En vandaag openbaart God zijn plan ook aan de mensen van de wereld.

In het jaar 2000 werd ik christen. Ik gaf mijn leven aan Jezus toen ik nog een tiener was, na te hebben gevochten tegen suïcidale gedachten. Ik denk dat ik 19 was toen ik tot Jezus kwam en mijn leven aan Hem gaf. Dat jaar, toen ik verbonden was aan de kerk waar ik was, bezochten we mensen thuis om voor hen te bidden. Op een middag, toen ik vanuit die huizen de straat op kwam, zag ik naast ons een engel staan, zo groot als een gebouw of de hoogste boom in de buurt. Deze engel droeg een zwaard en bleef om zich heen kijken alsof hij ons wilde bewaken. Mijn metgezellen wisten dit echter niet. Ik zei er toen niets over, omdat ik niet wist wat ik ermee aan moest. Hoe dan ook, dat was een van mijn eerste ervaringen met de spirituele wereld als wedergeboren christen. Soms liep ik van of naar de kerk en was ik zo vervuld van de aanwezigheid van Gods Heilige Geest

dat ik het gevoel had dat Jezus naast me liep, ook al kon ik Hem niet zien.

In 2003, in dezelfde kerk waar ik naartoe ging, werd ik assistent-pastoor. Op een nacht zag ik de toekomst in een droom. Ik zag mezelf in een open veld op een donkere nacht. Ik keek naar de grond en realiseerde me dat die verbrand was. Instinctief wist ik dat niet alleen de grond waar ik was verbrand was. DE HELE AARDE was verbrand! Waar ik was, was de atmosfeer zo angstaanjagend. Het was zo eng om te zijn waar ik was. Ik beklom een heuvel om te proberen een ander mens te vinden, omdat ik helemaal alleen was op deze plek op een donkere en angstaanjagende nacht. Ik beklom de heuvel, ik keek om me heen, maar ik vond niemand anders. Ik keek omhoog naar de sterren en ik zag de sterren. Kijkend naar de sterren, wist ik diep in me dat christelijke gelovigen waren opgenomen in de hemel vóór de verwoesting waarvan ik de nasleep hier zag. Toen werd ik wakker. Nadat ik wakker was geworden, voelde ik alsof God de toekomst had gezien en me toen terug had gebracht.

Na zeven jaar, in 2010, nam ik op 28-jarige leeftijd ontslag als assistent-pastoor. Ik dacht: "God, ik heb U gediend. Ik heb mijn best gedaan. Mag ik me nu concentreren op mijn eigen leven?"

Het jaar daarop, opnieuw in een droom, zag ik mezelf bij een rechtbank in de hemel. Ik stond buiten de deur van de rechtbank. Voor me, wachtend om naar binnen te gaan, stond een man letterlijk te trillen van angst. Het was alsof hij wist dat hij het niet zou redden zodra hij de rechtbank binnenstapte. Hoe dan ook, hij ging uiteindelijk naar binnen, en ik weet niet wat er met hem gebeurde. De rechtszaak verliep zo snel, het duurde slechts enkele seconden.

Hebreeën 9:22 zegt: "Het is de mens beschikt eenmaal te sterven, en daarna komt het oordeel." Dus ik wist dat deze mensen die voor de rechtbank kwamen om geoordeeld te worden, al op aarde gestorven waren, maar ik wist dat ik niet dood was. Toen was het mijn beurt. Ik zat op een van de kerkachtige banken in de rechtszaal en keek naar de stoel waar de rechter gewoonlijk zit. Daar was God – hij was zo enorm groot op de stoel waar hij zat. Hij was doorschijnend, dus ik kon zijn vorm niet onderscheiden, maar toch wist ik dat dit God was. Links van mij stond Jezus met een levensgroot menselijk lichaam, die verscheen als mijn advocaat. Rechts van mij zat Satan en in zijn hand had hij een dik dossier met een overzicht van alle zonden die ik ooit heb begaan. Dus de vijand Satan beschuldigde mij voor God de Vader en Rechter, maar toen stapte Jezus naar voren. Toen hij naar voren stapte, werd ik ter plekke vrijgesproken van al mijn zonden. In Zuid-Afrika, als je door een rechtbank wordt veroordeeld en tot gevangenisstraf wordt veroordeeld, ga je vanuit de rechtszaal de trap af naar een cel voordat je naar de gevangenis wordt overgebracht. Zo ging het ook in deze hemelse rechtbank. Als je het niet haalt, ga je die trap af naar de hel, maar als je het wel haalt, ga je naar de hemel. Na mijn vrijspraak ging ik naar de hemel. Toen ik daar aankwam, was het dag en zag ik mensen rondhangen. Afgaande op hun kleding waren het schoolkinderen en gevangenen. Maar ze waren in de hemel – ze hadden het gehaald!!!

Toen verscheen Jezus voor me in een wit gewaad. Ik had hem net in de rechtszaal achtergelaten, maar vond hem toen weer terug in de hemel. Dit was de eerste keer dat ik Jezus in een visioen of droom van dichtbij zag. Hij zag eruit alsof hij uit het Midden-Oosten kwam. Hij had donkerbruin haar tot in zijn nek. Hij was knap met een netjes getrimde baard. Het enige wat mijn aandacht trok, waren zijn ogen. Ik was verbaasd. Ik bleef maar naar hem kijken. Ik kon mijn ogen er niet vanaf houden. Ik was – ik weet niet of het het juiste woord is, want Engels is niet mijn moedertaal – gehypnotiseerd. Ik was zo onder de indruk van het besef dat mijn Schepper, van wie ik hield, daar recht voor me stond! Hij keek me aan en gaf, zonder iets te zeggen, bevelen via zijn gedachten. Toen begonnen er strijdwagens te verschijnen en stelden zich voor me op, zo veel dat ik ze niet kon tellen. Niemand bestuurde ze. Ze droegen goed gepolijste houten blokken naar binnen, waarvan er slechts een paar een persoonsnaam droegen. Jezus zei tegen me – opnieuw in gedachten, maar ik hoorde het luid en duidelijk: "Je hebt weinig mensen gered."

Toen keek hij naar die vele blokken zonder naam en voegde eraan toe: "Je moet al deze blokken hout met zielen vullen." En toen werd ik wakker. Toen ik wakker werd, dacht ik bij mezelf dat God misschien wil dat ik een zielenwinner word en een kerk open. Net als in mijn eerste droom voelde ik dat ik terugkwam uit de hemel. En ik voelde zijn aanwezigheid overal om me heen.

Dus vijf jaar later, in 2016, begon ik een huiskerk. Ik riep mensen op, ze kwamen en ik bad voor ze. Dit ging ongeveer een maand zo door, maar elke keer dat ik daarheen ging om het woord van God te delen en met hen te bidden, voelde ik geen vrede in mijn hart, ik voelde me er niet goed bij. Uiteindelijk vertelde ik de gemeente dat ik ermee stopte. Ze hoefden niet meer in de huiskerk te komen bidden. Toen ging ik naar buiten, klaar om te vertrekken, toen er buiten in de tuin een oude vrouw naar me toe kwam. Ze vroeg me om voor haar te bidden, dus legde ik mijn handen op haar hoofd, ze sloot haar ogen, ik sloot ook mijn ogen en bad voor haar. Terwijl ik dat deed, voelde ik een elektrische schok door mijn hand gaan. Ik opende mijn ogen terwijl ik aan het bidden was en deze oude vrouw was hier, maar naast haar – nu slaap ik niet, dit is geen droom, ik ben in de open lucht – verscheen Jezus recht voor me, naast haar staand en kijkend naar me. Maar nu droeg hij geen wit gewaad. Hij droeg een majestueus ogend gewaad van een of andere blauwachtige of marineblauwe kleur die tot aan zijn voeten reikte. Hij zag er zo sterk uit met zijn brede schouders en krachtige borstkas. Toen ik naar zijn borstkas keek, was het alsof ik daar sterrenstelsels kon zien, zoals de sterrenstelsels in de ruimte. En deze gedachte kwam bij me op: Dit is degene die het universum bij elkaar houdt! En terwijl ik hem recht in de ogen keek, glimlachte hij en verdween. Ik bleef achter met de indruk dat zijn glimlach wilde zeggen: "Goed gedaan!" dat je deze kerk hebt gesloten. Want dat was niet zijn plan voor mij; ik zou geen kerk openen. En toen ik klaar was met bidden, opende de oude vrouw haar ogen en zei tegen me: "Wist je dat ik, toen je voor me bad, het gevoel had dat er een last van mijn schouders viel, en dat ik me daarna heel licht voel?" Ik wist dat het kwam door de aanwezigheid van Jezus.

In een andere droom of visioen, in 2016, zag ik Jezus in de hemel, gekleed in hetzelfde majestueuze gewaad, staande voor een gebouw dat leek op het gebouw van het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten met zijn zuilengevel. Daar zei hij specifiek tegen me: "Je mag geen kerk openen." Ik moet hem alleen aankondigen als de aanstaande Koning van de wereld.

In 2017 werd ik in een droom meegenomen naar de hemel, waar ik in een troonzaal Jezus op zijn troon zag zitten, met zijn armen rustend op de armleuningen. Op de vloer, ik kon zien dat er mist rond zijn troon hing, en ik hoorde een geluid alsof er een oorlog op komst was. Dat was de indruk die ik kreeg. Er kwam iets heel, heel, heel ernstigs in de wereld. Ik keek naar Jezus. Opnieuw zonder zijn mond te openen, maar via zijn gedachten kon ik hem heel luid en duidelijk tegen me horen zeggen: "Ik kom spoedig!" Toen hij deze woorden sprak, begon hij op te staan, terwijl hij zich vasthield aan de armleuningen. Maar voordat hij helemaal kon opstaan, kwam er een kracht van hem die me binnen enkele seconden onschadelijk achterwaarts de hemel uit blies. Ik landde op mijn bed. Op het moment dat ik op mijn bed landde, werd ik wakker en schreeuwde ik het uit, omdat ik zijn aanwezigheid zo sterk in me voelde. Mijn vrouw lag naast me te slapen. Ze vroeg me: "Wat is er?" Tot op de dag van vandaag weet ik niet waarom ik dit tegen haar zei, maar dit is het antwoord dat uit mijn mond kwam: "Ik zag een man in de hemel."

Vroeger dacht ik dat ik volwassen zou worden en een oude christen zou worden, en misschien wel in mijn negentiger jaren zou overlijden. Maar dit veranderde allemaal in 2018. Dat jaar, opnieuw in een droom, zag ik God niet, maar ik hoorde zijn zeer luide stem. Degenen die dit horen – let alstublieft op wat ik nu ga zeggen. Onthoud de woorden die ik ga zeggen, want geen van de woorden die ik zeg, zal op de grond vallen. Geen van deze woorden zal leeg zijn, omdat ze van God zelf komen. Met andere woorden, ze zullen vervuld worden. In deze droom zei hij: "Er zal geen WK 2026 zijn, omdat het leven op aarde niet meer normaal zal zijn voor degenen die

achterblijven." Toen werd ik wakker. Ik ben geen voetbalfan, dus toen ik wakker werd, wist ik niet wanneer het laatste WK was gehouden, of wanneer het volgende zou zijn. Later keek ik en ontdekte dat de wedstrijden van het WK voetbal voor mannen in 2026 voornamelijk in de Verenigde Staten worden gehouden.

Later in 2018, op een ochtend vroeg, werd ik wakker, deed het licht aan en begon mijn Bijbel te lezen. Jezus verscheen voor me in een wit gewaad. Dit was geen droom, want ik was wakker. Ik keek hem recht in de ogen toen hij, zonder zijn mond te openen, in gedachten deze woorden uitsprak: "Vanaf het moment dat Israël in 1948 een natie werd, zullen er 77 jaar zijn tot de Exodus." Hij gebruikte het woord "Opname" niet, maar ik wist dat hij ernaar verwees. Hij voegde eraan toe: "In 2025, op 23 en 24 september, zal Ik komen om mijn kerk op te halen. Op deze twee dagen zal niemand weten op welke dag of welk uur Ik kom. Daarna zal er een zevenjarige Verdrukking op aarde zijn voor degenen die achterblijven. In 2032, op 15 september, zal Ik als Koning terugkeren naar de aarde."

Na deze woorden te hebben uitgesproken, verdween hij, en ik was verbijsterd achtergebleven. Ik wist toen nog niet veel over de Opname, de Wederkomst en de Verdrukking. Toen ik nog maar net christen was, vertelde een dominee me dat er in de toekomst een soort verdrukking zou komen, en dat christenen daar doorheen zouden gaan. Dat was alles wat ik wist. Ik wist niet dat er een ontsnappingsroute was via de Opname. Ik had er misschien wel eens over gehoord, maar ik wist er eigenlijk niet veel van.

Nu weet ik dat dit zeer controversiële onderwerpen zijn, maar God zei me op een dag dat ik Jesaja 55 moest lezen, waar Hij zei: "Geen woord van Mij zal Mij verlaten en ledig tot Mij terugkeren." En toen zei Hij dat Hij me zou gaan onderwijzen. Hij zou mijn gedachten gaan doordenken. Ik ben geen God, maar Hij zou gedachten in mijn hoofd brengen, zodat ik deze zaken beter zou begrijpen. Hij bracht me naar 2 Koningen 2:1-11 over de vorige Opname – die van Elia. Toen Elia en Elisa samen waren, kwamen de profeten naar hen toe en vroegen Elisa: "Weet u dat uw heer vandaag van u zal worden weggenomen?" En Elisa antwoordde: "Ja, ik weet het." En andere profeten van elders deden hetzelfde. Ze stelden hem dezelfde vraag, en hij zei eveneens: "Ja, ik weet het." Uiteindelijk zei Elia tegen Elisa: "Voordat ik van je word weggenomen, vertel me wat je wilt dat ik voor je doe." Dus ik zag dat de dag van de opname van Elia geen mysterie voor hen was. God had het zelfs aan de profeten, aan Elisa en aan Elia geopenbaard. God liet me dus zien dat Hij hetzelfde zou doen voor deze komende opname.

Dus begon ik dit onderwerp serieus te bestuderen. Toen leerde ik dat God zeven feesten had ingesteld, en dat Jezus er door zijn leven, dood en opstanding al vier had vervuld: het Pascha, het Ongezuurde Brood, het Eerstelingsfeest en Pinksteren. Er zijn er nog maar drie over: het Feest van de Bazuinen, de Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest.

Leviticus 23 vertelt ons dat het Feest van de Bazuinen werd ingesteld als een eendaags evenement. Het begon met de visuele waarneming van de nieuwe maan. Maar vanwege de onzekerheid over de fysieke waarneming van die kleine sikkel van de nieuwe maan, werd de duur van één dag later verlengd tot twee dagen. Uiteindelijk leidde deze situatie tot de Hebreeuwse uitdrukking "Niemand weet de dag of het uur" als verwijzing naar dit Feest van de Bazuinen.

Zoals eerder vermeld, gebruikte Jezus het woord Exodus, maar hij had het over de Opname. Zevenenzeventig jaar na de stichting van Israël in 1948 komen we in dit jaar, 2025.

En in 2025 zullen 23 en 24 september de twee dagen van het Feest van de Bazuinen zijn. Dit zal dus het korte tijdsbestek zijn waarin de Opname van de Kerk plaatsvindt. Zeven jaar later, in 2032, zal 15 september de Grote Verzoendag zijn, wanneer Jezus als Koning terugkeert naar de aarde.

Dus waarom vertelde hij me over het WK? 1 Tessalonicenzen 5:5 vertelt ons dat er een tijd zal komen waarin mensen luidkeels de komst van vrede en veiligheid over de hele wereld zullen toejuichen. Dat is tenminste wat de komende charismatische antichrist de wereld na de Opname zal beloven. Misschien komt er inderdaad vrede, maar ik weet niet hoe lang die zal duren. Maar tegen juni 2026 zal de wereld in zo'n grote chaos en verwoesting verkeren, dat de FIFA de WK – wedstrijden in de VS, Canada en Mexico niet meer kan organiseren.

In Matteüs 24:36 zei Jezus dat niemand de dag of het uur van de Opname weet. Maar als je dit op internet googelt, vind je websites die uitleggen dat deze uitdrukking eigenlijk een Hebreeuws idioom is voor het Feest van de Bazuinen. Het Feest van de Bazuinen was oorspronkelijk een eendaags feest, en het begon met de fysieke waarneming van de "nieuwe maan" Vanwege de onzekerheid van de visuele waarneming, strekte het eendaagse feest zich uit over twee dagen. Je zou dus kunnen zeggen dat niemand de dag of het uur van de nieuwe maan – en dus van het Feest van de Bazuinen – en uiteindelijk ook de Opname kende.

Maar dit is hier ook een weerspiegeling van traditionele Joodse huwelijksgebruiken. Pas wanneer de vader van de bruidegom de trouwdatum heeft vastgesteld, zegt hij tegen zijn zoon: "Ga je bruid halen." Niemand weet dus de dag of het uur van de bruiloft, zelfs de zoon niet, maar alleen de vader. De kerk is de bruid van Jezus, dus de Opname zal vergelijkbaar zijn met de bruiloft tussen Jezus en de kerk. Op aarde zal het plaatsvinden op een dag die niemand op aarde kent, zelfs de Zoon op aarde niet, maar alleen de Vader.

En als je 1 Korintiërs 15:51-52 leest, is Paulus het met Jezus eens door de "laatste bazuin" te noemen. Veel mensen die de "laatste bazuin" lezen, slaan het boek Openbaring over en zeggen dat de laatste bazuin de zevende bazuinstoot is van de zevende engel tijdens de Grote Verdrukking. Dit klopt niet. Tijdens het Bazuinenfeest wordt de sjofar 99 keer geblazen, gevolgd door de 100e, en die laatste is de "laatste bazuin."

1 Tessalonicenzen 5:1 zegt: "Broeders en zusters, over de tijden en data hoeven we u niet te schrijven." Paulus hoefde de Tessalonicenzen niet te schrijven over de tijden en data van de "dag des Heren." Dit kwam doordat de dag des Heren een gebeurtenis zou zijn die de komende 2000 jaar voor hen verborgen zou blijven, maar die aan de eindtijdkerk zou worden geopenbaard. En in vers 4 zegt Paulus dat die dag geen verrassing zal zijn voor hen die in het licht zijn, maar als een dief zal hij hen die in de duisternis zijn, overvallen.

Hebreeën 10:25 spoort ons aan om de samenkomsten niet na te laten, maar om dat des te meer te doen naarmate we die dag zien naderen. En ik zeg u: het is geen willekeurige dag, maar een vaststaand tijdsbestek dat men kan zien naderen.

In Handelingen 1:6-7 vroegen Jezus' discipelen hem na zijn opstanding: "Zult u in deze tijd koning over Israël worden?" Maar hij antwoordde hun: "Het is niet aan u om de tijden en gelegenheden te kennen die de Vader in zijn eigen macht heeft vastgesteld. Maar u zult mijn getuigen zijn in Judea, Samaria en aan de uiteinden van de aarde." Met andere woorden, de tijd waarin Jezus zou terugkeren en koning in Israël zou worden, zou hun zorg niet moeten zijn. Het zou immers 2000 jaar later plaatsvinden.

Het is alsof Daniël werd verteld zijn woorden te sluiten en zijn boek te verzegelen tot de Eindtijd. Dus er zal een openbaring aan de kerk komen in de Eindtijd, een openbaring van de Eindtijd zelf.

Dus ik schrijf om Zuid-Afrika en de wereld te waarschuwen dat Jezus terugkeert. Als u Jezus niet meer in uw leven hebt, of als u uw leven niet aan Jezus hebt overgegeven, bedenk dan dat de tijd

nadert. De tijd die God heeft vastgesteld voor mensen om Hem te ontvangen, de periode van genade waarin God de kerk heeft gegeven om de wereld te bereiken, zodat iedereen Jezus kan ontvangen en gered kan worden, loopt ten einde.

De Opname zal plaatsvinden. Miljoenen christenen over de hele wereld, inclusief Zuid-Afrika, zullen in een fractie van een seconde verdwijnen. Nadat de christenen uit de wereld zijn weggenomen, zal het oordeel van God over de wereld komen.

De wereld maakt zich op voor het WK 2026. Maar na de Opname van 2025 zal er zoveel chaos, verwoesting en verwoesting in de wereld zijn dat er in juni 2026 geen WK – wedstrijden meer gespeeld zullen worden. De wereld zou onherkenbaar zijn.

Dus nogmaals ben ik hier om jullie allemaal te smeken en te smeken – denk alsjeblieft niet dat jullie veel tijd hebben. Jullie hebben niet veel tijd. Bedenk dat ik niet geroepen ben om kerken te openen. Ik dacht ooit dat God dat voor mij in gedachten had. Maar sindsdien heb ik ontdekt dat het mijn roeping is om de wereld te verkondigen dat bovenal Jezus leeft en spoedig terugkomt. Dus, wereld, wees gereed. Laat al je zonden achter je en kom tot Christus, waar je verlossing zult vinden. Het is sluitingstijd. Ik kan niet zeggen dat ik de enige roeping ben, maar ik ben een van de laatste roepingen van God. Daarom doe ik een beroep op iedereen: gewone burgers, zakenmensen, beroemdheden, ministers, presidenten van landen op alle continenten ter wereld: geef uw leven nu aan Jezus, want de tijd van de Opname is nabij.

In 2019 zag ik Tom Horn in een tv-programma spreken over zijn boek, The Wormwood Prophecy. Hij is er niet meer, maar in het programma zei hij dat hij informatie had gekregen van een NASA-medewerker dat een asteroïde de aarde zou kunnen raken in 2029, op vrijdag de 13e. Horn zei dat hij geschokt moest gaan zitten toen hij besefte dat de asteroïde wel eens de brandende ster zou kunnen zijn die in Openbaring 8 wordt genoemd. Als deze datum het midden van een zevenjarige Grote Verdrukking markeert, dan kom je na 3,5 jaar terugtellen uit op 2025. Ik durf te stellen dat hij gelijk had met zijn algemene tijdlijn voor de toekomst, die in grote lijnen overeenkomt met de mijne.

Ik ontving mijn laatste grote visioen in 2018. Natuurlijk is dit niet de eerste keer dat ik er sindsdien over praat. Zo sprak ik bijvoorbeeld in de internationale podcast God's Voice Daily. Ik heb ook mijn eigen YouTube-kanaal waar ik deze boodschap probeer te verspreiden. Ik ga hier de naam van het kanaal niet noemen, want ik ben hier niet om mezelf te promoten.

Jezus stierf, werd begraven, stond op uit de dood en steEr zijn Bijbelgeleerden die geloven dat hij 2000 jaar weg zou zijn en dan zou terugkeren.eg op naar de hemel in 32 n.Chr. Als je 2000 jaar optelt bij 32 n.Chr., kom je uit op 2032, het jaar van Christus' wederkomst. Maar daarvoor volgen nog zeven jaar van de Grote Verdrukking, dus als je er zeven aftrekt van 2032, kom je uit op dit jaar, 2025!

Veel mensen zullen me ongetwijfeld vertellen dat vele anderen dit soort data al eerder hebben vastgesteld. Deze zijn allemaal op niets uitgelopen – maar dat zal met deze niet het geval zijn. Ik ben 1 MILJARD PROCENT zeker dat de Opname van de Gemeente op 23 of 24 september zal plaatsvinden. Ik vraag de wereld om zich hierop voor te bereiden. Geef je leven aan Jezus. Hij is de weg, de waarheid en het leven. Hij is God.